

sige: jeg kan nøjes med 2¹/₂ Million i direkte Afgifter, medens jeg maa forlange den øvrige Del af Summen i indirekte, thi da blev Forholdet saaledes forrykket, at man ikke kan gaa ud fra, at hans eget Parti eller Regeringen kunde antage dette. Og hvis man gik til en mindre Sum, hvis man f. Eks. kunde tænke sig, at der tilbødes den højtærede Finansminister en mindre Sum, fordi man mente, at han meget vel kunde nøjes med et mindre Beløb, end de nye Skatter efter disse Forslag kunne forudsættes at ville indbringe; ogsaa da vilde den højtærede Finansminister — saaledes forstod jeg ham — opretholde dette Forhold imellem de direkte og indirekte Afgifter.

Nu er da det Hovedspørgsmaal, som man efter min Formening maa stille i denne Sag, om det da er nødvendigt for den højtærede Finansminister at kræve saa mange Millioner i nye Skatter, som her kræves, og paa dette Spørgsmaal er jeg tilbøjelig til at svare Nej. Men først vil jeg sige dette, at naar den højtærede Finansminister selv mener, at hvad han nu kræver, er det yderste, som der overhovedet kan kræves af Befolkningen — og saaledes forstod jeg ham —, saa maa han dog ogsaa komme ind paa den Betragtning, at der maa ikke opkræves en Smule mere, end der er nødvendigt. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet sagde i Gaar, at det var ikke nogen Ulykke, hvis der kom noget Overskud i Statskassen. Nej, i og for sig er det ingen Ulykke, men hvis der denne Gang kræves mere af Befolkningen, end det er rimeligt for en Befolkning at yde, og hvis den højtærede Finansminister har Ret deri, hvad jeg synes, han har, at man kan overhovedet ikke dreje Skatteskræven yderligere for Øjeblikket, saa synes jeg næsten, at det maa siges at være en Ulykke, hvis der kommer et Overskud; saa maa man stille sig saaledes, at man ikke indkræver for skarpt, ikke mere end netop akkurat, hvad der behøves. Den højtærede Finansminister har sagt, at for Formue- og Indkomstkattens Vedkommende var det umuligt at gaa højere. Han har dog ikke, tror jeg, den Mening, at man kunde gaa højere med Brændevins- og Ølbekskatningen, end her er foreslaaet, og han har selv peget paa andre Skatteobjekter som Arveafgiften og Toldafgiften og sagt, at ad denne Vej kunde man ikke komme frem. Han har ganske sikkert ikke opfundet Krudtet — som en æret tidligere Taler (Hey) — som Skatteobjekt, men

selv om Krudtet blev benyttet som Skatteobjekt, tror jeg ganske sikkert ikke, at det vilde give synderlig meget i Skat, det kunde man maaske derfor se bort fra. Men jeg forstaar den højtærede Finansminister saaledes, at han virkelig mener, at dette er det yderste, man kunde fordre. Hvis det imidlertid er saaledes, maa man i høj Grad overveje, om der nu ogsaa behøves det, Ministeren kræver. Hvorfra skulle vi tage en Overbevisning derom? Den højtærede Finansminister brugte det desværre meget vage Udtryk: Det er en Skønssag. Det er jo ikke meget at basere saa store Ting paa: et Skøn. Og dernæst henpegede han som ogsaa den ærede Ordfører for Højre (Bramsen) paa, at det jo var i det forelagte Budget for 1912—13, at vi skulde have vor egentlige Vejledning. Jeg vilde derfor gerne have Lov til at sige nogle Ord om dette Budget, som har en overordentlig Betydning, naturligvis uden at komme dybt ind paa selve Finanslovsforslaget.

For det første, hvad Udgifterne angaar, undrer det mig, naar dette skal være et Normalbudget, at disse Udgifter øjensynlig ville blive større i Finansaaret end anslaaet paa Budgettet. Folketinget har jo allerede ved Behandlingen af Finanslovsforslaget sat Udgifterne op. Jeg kan ikke bestemt angive Tallet derfor, det kan ingen, fordi Behandlingen i Folketinget ikke er endt, men det forekommer mig, at det vil blive noget saadant som omkring 1¹/₂ Mill. Kr., og jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister har nævnt noget saadant. Dette er altsaa Udgifternes Forøgelse i Folketinget ved selve Finanslovsforslagsbehandlingen. Dernæst er der forelagt Lovforslag, som forøge Udgifterne. Der er forelagt Lovforslag om Understøttelse til fader- eller moderløse Børn, hvis Vedtagelse vilde forøge Udgiften med 6—700,000 Kr. Nu forekommer det mig, at jeg hørte den ærede Ordfører for Højre sige i Gaar, at denne Forøgelse af Udgifterne vilde ikke komme . . . (Bramsen: Ikke i det Aar). Ja, den vil komme, hvis Forslaget bliver vedtaget, men hvis det ikke bliver vedtaget, kommer den ikke. Men deraf maa man vel slutte, at det Flertal, der kan dannes her i Salen, vil modsætte sig Forslagets Fremme; i saa Tilfælde falder det jo bort. Der er videre forelagt i Folketinget et Lovforslag om et nyt Sindssygehospital, der skal koste 3 Mill. Kr., af hvilke omtrent 1 Mill. Kr. vil falde paa næste Finansaar. Det er altsaa 1 Mill. Kr. Merudgift, som kommer paa det Bud-